

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 10 (361)
2020. gada
24. maijs

JAUNAVU KONSEKRĀCIJAS RITAM - 50

1970. gada 31. maijā tika izdots Jaunavu konsekrācijas rits atbilstoši Vatikāna II koncila nostādņēm (sal. Konstitūciju par liturģiju, nn. 49, 80). Tas ir vērtīgs pēc sava garīgā satura, senajiem aizsākumiem un savu formulējumu skaistuma. Baznīca Austrumos un Rietumos vienmēr paudusi cieņu pret jaunavu veltīšanos Dievam. To apliecina sv. Cipriāns, sv. Hieronīms, sv. Augustīns, sv. Ambrozijs, sv. Gregorijs no Nisas, sv. Bazīlijs Lielais, sv. Jānis Hrizostoms.

Liturģiskais rits šajā ziņā visnenāk minēts pāvestu Libērija un Sirīcija laikā (4. gadsimts). Par to liecina senās Romas Misāles, vēlāk romiešu un vāciešu pontifikālās grāmatas līdz Klementa VIII *Pontificale Romanum* (1569. gada 10. februārī). Pēc tam četrus gadsimtus gandrīz nekas nemainījās, bet arī to maz lietoja, izņemot kartuziešu mūķenes.

Rituāla atjaunošanā saglabāta tradicionālā nozīme jaunavas svētsoļījumam saderināties ar Kristu. Kristīgās jaunavas saprot šo garīgo laulību ar Kristu (*nubere Christo*) Svētā Gara vadībā, bez kāda sentimentālisma. Tā ir

apņemšanās būt un ņemt dalību Baznīcas kā Kristus Līgavas vispārējā stāvoklī.

Veltīšanos (*consecratio*) tagad var izdarīt sievietes, kas dzīvo pasaulē, sekulāro institūtu locekļi, kā arī reliģiskās dzīves svētsoļījumu salicēji. Latīņu Baznīca šādi atgriežas pie sākotnējās pieejas, atzīstot konsekrācijas garīgo vērtību „laju” un „diecēzes” dzīves iezīmēm, darbības lauku paplašina pāri reliģiskās dzīves, kopienas dzīves struktūrām.

Rits attiecas uz kristīgo jaunavu, kas nopietni apņemas mīlēt Dievu un tuvāko un savā konsekrācijā stiprinās ticībā, Dieva Vārdā, lūgšanā, dievkalpojums, reizē darbojas pasaulē, paplašina Dieva valstības robežas. Savu apustulātu konsekrētās jaunavas veic vietējās Baznīcas – diecēzes ietvaros. No ceturrtā gadsimta sieviete iestājās jaunavu kārtā ar liturģisko rituālu diecēzes bīskapa vadībā. Vēlāk šo rituālu pārsvarā pārņēma iestāšanās rituāli klosterdzīves kopienās.

Konsekrēto jaunavu dzīvesveidu praktizēja sv. Agate, sv. Lūcija, sv. Agnese, sv. Cecīlija, sv. Tekla, sv. Apolonija un
(turpinājums 3.lpp.)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 24. maijs.

Lieldienu 7. svētdiena.

8.00 Svētā Mise par draudzi un "Svētais Dievs"
11.00 Galvenā Svētā Mise par +Herbertu Bečeru
15.00 Svētā Mise par Matīsu, Annu un Līvu
18.00 Jaunavas Marijas litānija un Novenna
18.30 Svētā Mise par +Sandru Vāpi

Pirmdiena, 25. maijs

8.00 Svētā Mise par Viesturu, Maiju un Dzintru Krastiņiem;
Jaunavas Marijas litānija un Novenna

Otrdiena, 26. maijs. Sv. Filips Neri, priesteris, Piemiņas diena

8.00 Sv. Mise par Evitu Ūzi un Fabio Melatini ģimeni;
Jaunavas Marijas litānija un Novenna

Trešdiena, 27. maijs.

8.00 Sv. Mise par Martu, Imantu un Valdi
Jaunavas Marijas litānija un Novenna

Ceturtdiena, 28. maijs.

8.00 Svētā Mise par Rūtu un Rolandu
Jaunavas Marijas litānija un Novenna

Piektdiena, 29. maijs.

8.00 Sv. Mise Laimas nodomā par palīdzību darbā un finansēs;
Jaunavas Marijas litānija un Novenna

Sestdiena, 30. maijs.

8.00 Sv. Mise Laimas nodomā par svētību ģimenē;
Jaunavas Marijas litānija un Novenna
19.00 Vasarsvētku vilijas sv. Mise.
Svin V.E. arhibīskaps

Svētdiena, 31. maijs. Svētā Gara nosūtīšana. Vasarsvētki. Lieli svētki.

8.00 Sv. Mise par draudzi
Jaunavas Marijas litānija un pateicības himna "Dievs, mēs Tevi slavējam!"
11.00 Himna "Nāc Svētais Gars" un galvenā Svētā Mise par Filbertu ģimeni
Par himnas publisku nodziedāšanu vai recitēšanu pilnas atlaidas
15.00 Svētā Mise par +Uldi Daugavieti
18.00 Sv. Mise, svin V.E. arhibīskaps.
Iestiprināšanas Sakrament izdalīšana.
Sv. Jēkaba draudzes locekļi iestiprināšanas zīmītes varēs saņemt stundu pirms dievkalpojuma katedrāles priekšelpā

Uzsākas Jēzus Sirds godināšanas mēnesis

Pirmdiena, 1. jūnijs. Vissv. Jaunava Marija – Baznīcas māte. Svētki.

8.00 Sv. Mise par Gunāra Puķīša miesas, dvēseles un gara dziedināšanu un atbrīvošanu, kā arī nepieciešamās žēlastības; Jēzus Sirds litānija

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419
Diakons Gunārs Konstantinovs:
tālr. 67326419, mob. 29654800
jekaba.katedrale@tvnet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore –
Andžela mob. 26156406
Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:
harisime@inbox.lv; mob. 27001445

Otrdiena, 2. jūnijs.

8.00 Sv. Mise par +Raiti un +Lidiju
Jēzus Sirds litānija

Trešdiena, 3. jūnijs. Sv. Kārlis Lvanga un viņa biedri, mocekļi. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise Bronislavas nodomā par
Vīgantū dzimtas dzīvājiem – Jāni, Kristīni,
Artūru, Uldi un mirušajiem – Ingunu,
Imantu, Benitu, Irinu.
Jēzus Sirds litānija

Ceturtdiena, 4. jūnijs.**Mūsu Kungs Jēzus Kristus – Augstais un Mūžīgais Priesteris. Svētki**

8.00 Sv. Mise par Zbigņevu Tamani, lūdzu
veselību un Dieva žēlastību;
Jēzus Sirds litānija

Piektdiena, 5. jūnijs. Sv. Bonifācijs, bīskaps un mocekļi. Piemiņas diena.**Jēzus Sirds godināšana**

8.00 Sv. Mise par +Artu un +Arnoldu
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 6. jūnijs. Vissvētākās Jaunavas Marijas godināšana

8.00 Sv. Mise par Andi un Jūliju Arumiem
Jēzus Sirds litānija un veltīšanās Vissv.
Jaunavai Marijai

Svētdiena, 7. jūnijs. Parastā liturģiskā laikposma 10. svētdiena. Vissvētā Trīsvienība. Svinības.**Jēzus Sirds godināšana.****Vissvētākā Sakramenta adorācija.**

8.00 Svētā Mise par draudzi
un “Svētais Dievs”
11.00 Galvenā Svētā Mise par Intu
Vilcānu un Jēzus Sirds dievkalpojums
Svētlietu pasvētīšana
15.00 Svētā Mise par Liziju Gžibovsku
18.00 Jēzus Sirds litānija
18.30 Svētā Mise par +Danutu

Jaunavu konsekrācijas ritam – 50

(turpinājums no 1.lpp)

daudzas citas. Viņas atveidojušas Baznīcu kā Līgavu, kas pilnīgi uzticīga Kristum kā Līgavainim: šīs jaunavas sv. Atanāzijs un sv. Ambrozijs sauca par Kristus līgavām, veltītām Kristum, laulātam ar Kristu, Dieva līgavām.

Šāda laulības metafora atbilst praviešu mācībai par Dieva uzticību savai tautai derības ietvaros (sal. Os 1–2; Ezra 16; 23). Ar Dieva Dēla iemiesošanās Mātei Marijai piedēvēja jaunavību miesā un sirdī. Pats Jēzus veidoja jaunu ģimeni, kas balstītos uz Dieva gribas izpildīšanu (Mt 12: 50; Mk 3: 31 – 35). Pāvils uzskatīja jaunavību līdzās laulībai kā ieteikumu (1 Kor 7: 25), kā harizmu (1 Kor 7: 7), pilnīgu veltīšanos Kristum un kalpošanu Dieva valstībai. Debesu Jeruzalemē visi izvēlētie saukti par jaunavām (Atkl 14: 4), jo ir brīvi no elku pielūgšanas.

Kristīgā jaunavība norāda uz materiālo labumu, pašas pasaules pārejāmību. Saikne ar Kristu ir aizsākums nākošai dzīvei, jaunajai pasaulei saskaņā ar Svēto Garu. Gars rosina jaunavības harizmu (sal. Mt 19: 11–12) un dāvā īpašu aicinājumu uz laulības derību (sal. Atkl 19: 7 – 9), tomēr šī harizma un aicinājums jāizšķir vietējā bīskapa noteiktā kārtībā. Saskaņā ar 2018. gada 8. jūnija instrukciju *Ecclesiae Sponsae Imago* jaunavu kārtai atbilst nopietna sagatavošanās un pilnveidošanās visas dzīves garumā.

Lai šī jaunavu konsekrācijas rita jubileja palīdz katram kristietim novērtēt jaunavu kārtas vērtību un nozīmi kristīgā un Baznīcas dzīvē, kā arī pasaules un Dieva valstības labā!

Svētās Žannas d'Arkas izsludināšanai par svēto – 100

1920. gada 16. maijā pāvests Bendikts XV izdeva bullu *Divina Disponente*, kura veltīta šim notikumam un kuras izklāsts seko kā pirmais turpinājums.

Žanna vispirms rūpējās, lai armijā saglabātos labi ieradumi, tāpēc noteica morālu audzināšanu. Priesteri sapulcējās Kristus tēla priekšā, lai lūgtos, savukārt visi karavīri to darīja pirms kaujas par Orleānas pilsētu.

Savu misiju Žanna vēlējās apstiprināt ar miera zīmi, tāpēc sūtīja vēstuli angļu virspavēlniekam Talbotam ar piedāvājumu pārtraukt Orleānas aplenkumu un atgriezties mierīgi savā zemē. Angļi apsūdzēja Žannu pretlikumībā, bet pašus par neuzvaramiem. Taču vēsturiski dokumenti liecina, ka Žanna brīnumaini un pāri cilvēciskiem spēkiem, pēc Dieva pavēles atbrīvoja Orleānas pilsētu no angļu aplenkuma.

Tad visi atzina, ka Žanna ir Dieva sūtīta un Orleānā viņa tika uzņemta kā Dieva eņģelis. Žanna vispirms devās uz katedrāli, lai pateiktos Dievam un viņu pielūgtu, visus mudināja pilnīgi paļauties uz Jēzu.

Sekoja citi slaveni notikumi un uzvaras. Kad aristokrāti vēlējās, lai karalis nedotos uz Reimsu, bet gan uz Normandiju, Žanna vienmēr uzskatīja, ka pēc karaļa kronēšanas un konsekrācijas Reimsā mazinātos ienaidnieku spēki. Galu galā šāda ceremonija tiešām tur notika.

Žanna vēlāk atgriezās pie dzīvības vēl nenokristītu bērnu, lai tas varētu saņemt kristības žēlastības.

1430. gada aprīlī Dievs Žannai atklāja, ka viņu apcietinās pirms Jāņa Kristītāja svētkiem. Tomēr viņa piedalījās Kompjēnas (Compiègne) pilsētas aizstāvēšanā. 24. maijā viņa kopā ar citiem tika aplenkta un saņemta gūstā.

Žannas apcietināšana sagādāja angļiem lielāko prieku un, lai iegūtu viņu savā varā, tie vēlējās dabūt jaunavu ārā no burgundiešu rokām. Lai to panāktu vieglāk, atbilstoši savai vēlmei, vispirms Parīzes Universitātes un Inkvizīcijas ģenerālvikārs aicināja Burgundijas hercogu nodot jaunavu Baznīcas tiesai kā herētiķi. Bet tā kā tas nedeja nekādu atbildi, tad angļu regents Bedfordas hercogs griezās pie Bovē (Beauvais) bīskapa Pjēra Košona (Cauchon), kurš visā atbalstīja angļus. 14. jūlijā šis ieradās pie

Burgundijas hercoga, sakot, ka jaunava tika notverta viņa diecēzes teritorijā un, tā kā lieta grozās ap ticību, tad leģitīmais tiesnesis esot viņš. Viņš tam piedāvāja arī prāvu naudas summu - 10.000 zelta frankus. Burgundijas hercogs piekrita un Žanna tika pārdota angļiem, kuri tā gada 24. oktobrī samaksāja šo summu ar Normandijas pilsoņiem uzliktajiem nodokļiem.

Četrus mēnešus viņa pavadīja Beaulieu nocietinājumā, tad Beurevoir fortā, no kura neveiksmīgi mēģināja izbēgt. Debesu balsis viņai paredzēja Kompjēnas (Compiègne) pilsētas atbrīvošanu, kā tas vēlāk arī īstenojās. Viņa tika turēta Crotoy,

beigās Ruānas (Rouen) nocietinājumos. Visās šajās vietās varēja apbrīnot viņas ticību un dievbijību.

Angļi ļoti ienīda Žannu un vēlējas viņas nāvi par katru cenu, jo viņa bija palīdzējusi Francijas karalim. Tie baidījās no viņas starpniecībā iegūtām uzvarām. Zinot, ka Francijā šo jaunavu uzskata par Dieva sūtni, tie centās nosūtīt viņu uz sārta kā raganu. Īsi pirms tam uz sārta bija jau nosodīta kāda sieviete tikai par to, ka Žannu nosauca par svēto un Dieva gribas pildītāju. Tiesneši Žannas iztiesāšanai par herētiķi un raganu saņēma atbalsta vēstuli no angļu karaļa Henrika VI.

Visi tā laika aptaujātie liecinieki atzina, ka šis process tika virzīts „pēc angļu gribas un spiediena.” Žanna vienmēr tika novērota un viņai neļāva uzturēties Baznīcas apcietinājuma vietās. Cietuma apstākļi bija skarbi, četru mēnešu tiesas process bija ne tikai nelabvēlīgs, bet arī nederīgs.

Žannas uzvedība bija apbrīnojama gandrīz 20 gadu vecumā: mierīgu prātu, apdomīgām atbildēm. Viņu ļoti aizvainoja atteikums ņemt dalību Svētajā Misē un pieņemt komūniju. Kad Žanna saslima, angļi baidījās, ka viņa dabiski nomirs, kamēr viens ārsts norādījis, ka karalis vēlas viņas sadedzināšanu uz sārta.

Vairākkārt atbildēs Žanna deklarēja vēlmi visā padoties Romas katoliskās Baznīcas spriedumam, taču tiesneši uzstāja, ka viņi pārstāv Baznīcu. Viņa piekrita padoties pāvesta jurisdikcijai, tomēr ne klātesošajiem tiesnešiem, kurus uzskatīja par viņa nāvīgiem ienaidniekiem.

Šī tiesnešiem jau paredzētā atbilde bija pamats apsūdzībai, ka Žanna nevēlas pakļauties Baznīcai.

Apsūdzības attiecās arī uz Žannas redzējumiem vai atklāsmēm, kuras tika piedēvētas ļaunajam garam, tāpat arī uz vīriešu apģērba valkāšanu, ko viņa tiecās darām pēc Dieva norādes. Šīs apsūdzības tika apkopotas divpadsmit artukulos, kuros viņai naidīgie Parīzes universitātes pārstāvji izklāstīja pretējus viedokļus.

Francijā citi centās viņu atbrīvot. Ievērojami garīdznieki, arī Romas Rotas (tiesas) pārstāvis Džovanni Lohērs (Lohier) uzstāja uz procesa nederīgumu un ļaunprātību.

Līdz pat tiesas procesa beigām, arī soda izpildītāja priekšā, Žanna nenoliedza savus redzējumus vai atklāsmes. Angļiem bija ļoti svarīgi, ka viņa pati tos atzītu par maldīgiem. Citādi cilvēkos nostiprinātos viedoklis, ka viņas misija saņemta no Dieva.

1431. gada 24. maijā Žanna tika apsūdzēta kā herētiķe un shizmātiķe Vinčesteras kardināla, tiesnešu, mācību doktoru un daudzu ļaužu priekšā. Žannai neļāva aizstāvēt Francijas karali kā labu kristieti. Viņa apgalvoja, ka neko sliktu nav darījusi, viņa tic ticības pamatpatiesībām, arī desmit baušļiem, visam, kam stingri tic Dieva svētā Baznīca.

Nemācēdama rakstīt, Žanna ar krusta zīmi „parakstīja” apmēram astoņrindu atteikšanos nevalkā vīrieša apģērbu, nenest ieročus un tamlīdzīgi. Viņa apgalvoja, ka vīrieša apģērbu bija valkājusī jaunavības un šķīstības saglabāšanai. Cietumā viņa piedzīvoja vardarbību un

sargiem un augstām amatpersonām. Apgalvoja, ka debesu balsis viņai pārmeta parakstīto atteikšanos, kas tika izdarīta baiļu dēļ.

29. maijā tiesneši piespieda viņai nāvi arī kā recidīvistei. Nākošajā dienā piegāja pie grēksūdzes, kategoriski pieprasīja komūniju, tad ap 800 angļu karavīru aplenkumā tika izvesta uz soda vietu. Uz galvas piestiprināts teksts: „Herētiķe, ragana, apostāte, recidīve.” Dievbijīgi ļaudis raudāja, kamēr Žanna dievbijīgi uzticēja dvēseli Dievam un svētajiem. Metās ceļos lūgšanā uz Dievu, lūdza priesterus nosvinēt par viņu Svēto Misi. Neatlaidīgi pieprasīja krustiņu, kuru ļoti dievbijīgi noskūpstīja un lika pie krūtīm. (Nobeigums sekos)

Svētais Gars atjaunotnei

Šajā laikā jo īpaši dedzīgi lūdzam Svēto Garu atjaunot zemes vaigu pēc piedzīvotās pandēmijas, īstenot patiesu attīstību un dziedināšanu, samierināšanos

un mieru, kas ietvertu savstarpēju cieņu un uzticību starp cilvēkiem un tautām, valsts varu un sabiedrību, darba devējiem un darba meklētājiem. Vienīgi Jēzus Kristus var dot mums jaunu sirdi, jaunu izpratni, jaunas ierosmes. Ticība uz

Kristu lai nostāda mūs uz ceības ceļa un palīdz šo ceļu piedāvāt un parādīt citiem.

Svētais Gars iekšēji nostiprina visus ticīgos, arī kādreiz kristītos un iestiprinātos, lai tie varētu nest Evaņģēliju citiem, lai visos dzīves apstākļos tie varētu īstenot Evaņģēlija vērtības. Uz Svētā Gara iekšējo

darbību norāda cilvēku iedziļināšanās savu vērtību pārskatīšanā, meklējumi pēc Dieva un patiesības pilnības.

Nāc, svētais Gars, Mierinātāj un Padomdevēj, rosini mūs patiesai individuālai un sociālai atjaunotnei. Esi ar mums un vadi mūs uz priekšu!

Baznīcu nakts

Sestdien, 30. maijā

**Sakrālo mākslas darbu izstāde
no baznīcas fondiem
9:00 līdz 22:00**

**16.00 Ilona Birģele (ērģeles)
Evita Zālīte-Grosa (soprāns)**

**J.S. Bahs, P. Barisons,
J. Mediņš, R. Dubra**

17:30 V.E. arhibīskapa

Zbigneva Stankēviča ievads

17:50 zvanu skaņas no

Rīgas baznīcu torņiem

**18:00 – 18:45 mākslas darbu
prezentācija**

**Olga Dreģe Stella Jurgena
Jānis Anmanis**

**Tatjana Nežberte - Tekstila kolāža
“Sasildīsim Baltiju”**

**18:45-20:20 Jānis Karpovičs
(ērģeles)**

**Sv. Jēkaba katedrāles koris un
kamerkoris „Versija”
(Lists un Bahs).**

**19:00 Vasarsvētku vigīlijas sv. Mise,
svin V.E. arhibīskaps
Zbignevs Stankēvičs**

**20:20 - 21:20 Kopienas „Effata”
slavēšana**

Attīstība un solidaritāte

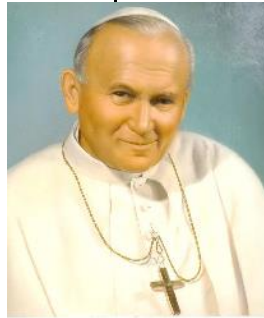
1987. gada 30. decembrī izdotā enciklika *Sollicitudo Rei Socialis* (SRS) pievēršas sociālajiem jautājumiem laikā, kad cilvēce sadalīta „pirmajā, otrajā, trešajā un pat ceturtajā pasaulē” (SRS, n.17). Labklājība izrādījusies diezgan nelīdzsvarota, jo nāk par labu cilvēces mazai daļai, kamēr pasaules iedzīvotāj lielākā daļa atrodas mazattīstības stāvoklī. Problēmas šajā ziņā nav tikai politiska un ekonomiska rakstura; tās ietver morālo sfēru, jo runa iet par pašu cilvēku. Baznīcas pienākums ir izteikties par katru problēmu, kas skar katru cilvēku, viņa vai viņas cieņu, attīstību, tiesības uz brīvību.

Baznīca iesaistās attīstības jautājumos divu iemeslu dēļ: vispirms, Baznīcas vēlas sludināt Dieva ieceri attiecībā uz cilvēku. Šī iecere izriet no kristīgās atklāsmes ar tās galīgo izpausmi Jēzus mācībā; otrkārt, Baznīca attīstības problēmu izvērtē Evaņģēlija un dabiskā morālā likuma ietvaros. Viņai ir pienākums šo likumu aizsargāt un piemērot mainīgai vēsturiskai situācijai un netaisnībām, kas kaitē cilvēkiem, norādīt to cēloņus un principus, nepieciešamo darbību, lai attīstība būtu līdzsvarota un taisnīga. Īsta „attīstība” nav tikai bagātības uzkrāšana, labumu un kalpošanu lielāka pieejamība (SRS, n. 9). Cilvēki var sākt vergot saviem ieguvumiem un tūlītējai apmierinātībai (SRS, n. 28). Jāiestājas par tuvākā labumu tādā veidā, ka cilvēks nevis otru izmantotu, bet būtu gatavs sevi zaudēt (SRS, n. 38).

Divi faktori izraisa, veicina un nostiprina “grēka struktūras”, kas nosaka cilvēka uzvedību: 1) vēlme tikai gūt peļņu;

2) varaskāre ar mērķi uzspiest savu gribu citiem (SRS, n. 37). Baznīcas pienākums ir uzmodināt sirdsapziņas un pieņemt faktu, ka šodien, tāpat kā Lāzars pie bagātnieka durvīm (sal. Lk 16:19-21), miljoniem cilvēku atrodas galējā trūkumā, kamēr pasaules resursi lielā mērā izlietoti jomās, kas maz vai nemaz sekmē dzīves uzlabošanu uz šīs planētas. Baznīca uzsver, ka solidaritāte tautām un indivīdiem ir liels morāls pienākums.

Solidaritātes tikums dziļi balstās kristīgā ticībā, kas māca, ka Dievs ir mūsu Tēvs un ka visi cilvēki ir brāļi un māsas. No šīs ticības izriet kristīgā ētikā, kurā nav vietas jebkādam egoismam un iedomībai; tā tiecas brīvi apvienot cilvēkus kopējā labuma sasniegšanā. Kristīgā ētika izraisa pārliecību, ka netaisnīgi ir izšķiest resursus, kuri varētu būt nepieciešami

Sv. Jānis Pāvils II
1920 - 2020

citu dzīvei. Šodien no jauna jāapzinās šis morālais pienākums. Solidaritāte ir kristīgs tikums (SRS, n. 40).

Solidaritāte liek sadarboties arī visām sociālām grupām, kas aicinātas skatīties pāri savam vien interesēm; solidaritāti būtu jāievieš “kultūrā”, jauniešu audzināšanā, jauna veida uzvedībā. Vienīgi “solidaritātes kultūra” ļautu apmainīties mērķiem un spēkiem tā, lai sasniegtu virs zemes īsti cilvēcīgu dzīves līmeni. Solidaritāte īstenojas kalpošanā. Mūsu cilvēciskie sasniegumi vērtīgi par tik, par cik tie kalpo citam cilvēkam. Cik bieži cilvēka cieņa tiek aizskarta, pazemota. Individuālisms bieži nejūt citu vajadzības. To kāpina patēriņš, kad cilvēki piešķir materiālai labklājībai vislielāko vēlmi dzīvē.

Kas praktiski būtu jādara, lai plašāk izplatītos solidaritāte indivīdu un tautu

vidū? Baznīca nevar piedāvāt tehniskus risinājumus maztātistības problēmai, jo viņai nav uzdevuma un spēja noteikt tos pārējos līdzekļus, kas atrisinātu cilvēciskas problēmas politiskā un ekonomiskā kārtā. Šeit parādās zinātnes loma.

Maztātistības kulturāli, ekonomiski un politiski iemesli būtu jāpētī zinātnei. Tāpat zinātnei būtu jāiesaka attīstības modeļi, kas darbotos pašreizējos apstākļos. Tai būtu jānorāda pienācīgi veidi un laiki, kā iesaistīties, kādiem apstākļiem un līdzekļiem būtu jābūt, lai, lai pārietu no maztātistības uz līdzsvarotu attīstību, proti, attīstību solidaritātes ietvaros. Kad solidaritātes tikums praktizēts dziļi un patiesi, tas prasītu visiem iesaistīties un respektēt citus. Tad attīstīto valstu iespējams izvērstos konkrētā realitāte, kam būtu daudz ko piedāvāt visai pasaulei.

Cilvēki taču aizvien vairāk apzinās savstarpējo atkarību, kas nosaka attiecības (SRS, n. 38). Tieši savstarpējā atkarība noved pie solidaritātes, kas īsteno kopīgo labumu. Visiem nāktu par labu ne tikai tolerance, bet arī solidaritāte, „kas nav neskaidras līdzcietības jūtas vai šaurs uztraukums par daudzu cilvēku nelaimi... Tieši pretēji, tā ir neatlaidīga nodošanās kopīgajam labumam; proti, visu un katra indivīda labumam, lai visi būtu atbildīgi par visiem” (SRS, n. 38). Mēs visi esam atbildīgi par visiem. Tā tas ir katrā cilvēka dzīves situācijā, īpaši sabiedrībā. Savstarpējā cilvēku atkarība jāpieņem kā morāls pienākums, tad tā izvēršas solidaritātē, kas ir neatlaidīga nodošanās kopīgam labumam. Valdības vīriem,

biznesmeņiem, ekonomistiem, kā arī katram ikdienā, lēmumi jāpieņem pēc šiem diviem kritērijiem: solidaritātes un kopīgā labuma. Tad īpašu vērtību gūst visvājākie, visnabadzīgākie sabiedrības locekļi.

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu
pie dievnama apmeklēšanas
vai

ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba

Romas katoļu draudze

Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

* * *

**Lielākā dāvana
dzīvajiem un mirušajiem**
Jēzus Kristus Upuris –
sv. Mise par dzīvajiem un
mirušajiem – konkrētos nodomos
ir lielākā dāvana, aizlūgums un
atbalsts cilvēku vajadzībās.
Pieteikt šos nodomus var
sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

vestnesitis.wordpress.com